CAP. VI.

tempore adhuc magis inclinatur ad lineam υ κ visibilis loci Solis. anteceſsit igitur apparens oppoſitio mediam. Tempore igitur, quod antecedit momentum ſignatum per β υ, quod ſit β ♄, Planeta in lineam ex κ per ♄ eductam incidet, nempe in ζ. Et tunc ♄ ζ linea viſionis Planetæ (quod inexercitatior aliquis diligenter notet) plus in conſequentia vergit ſub Fixis quam υ ω temporis poſterioris: quia etſi ♄ ζ præcedit lineam υ ω in antecedentia, tamen perinde eſt, ac ſi ♄. υ. & omnia omnino puncta per terræ circulum unus punctus & centrum ſphæræ Fixarum eſſent. quare non diſtantia terminorum ♄. υ. ſed inclinatio linearum ♄ ζ, υ ω, efficit, ut lineæ in diverſa zodiaci loca incidant, eodem ad ſenſum coinciſuræ, ſi paralleli fuiſſent. *Inclinari autem ζ verſus ω patet inde, quod idem tempus ſupponitur, quo Planeta ex ζ in ω & terra ex ♄ in υ movetur. Terra vero velocior eſt Planeta. Majus igitur ſpacium ♄ υ terra conficit, quam eſt ζ ω ſpacium Planetæ.*

Sed eſſe Planetam antecedenti tempore plus in conſequentia, facilius etiam doceri poteſt, cum ſub oppoſitionem ſit retrogradus, quod omnibus conſtat. Apparet itaq; quid in hac reductione a medio ad apparentem Solis motum in locis inæqualitate ſecunda exutis immutetur.

Nam in τ & oppoſito loco priſtina loca manent in ζ vel ω. additur loco viſo, quia ♄ ζ (ut dictum eſt) magis in conſequentia vergit quam υ ω: adimitur tempori interlapſo, quia ♄ ζ eſt viſio tempore prior quam υ ω. In oppoſito loco fit contrarium, tempori ſcilicet additur, loco adimitur. Atque ita loca hæc Planetæ a priſtinis multum diſſident. Quare & in operatione de novo inſtituta effectus prodeunt multo alii. Nempe cum viſum fictione in κ Solem transtulerimus (*eo quod Planetam in τ & ζ poſitum inſpexeramus, terra in lineis κ τ & κ ζ verſante ſcilicet in punctis γ & ♄*), eccentricitas igitur jam a κ conſurget. *At ſupra capite* v. *oſtenſum eſt, viſu ex β in κ translato & ex κ per δ punctum æqualitatis priſtinum linea ejecta, per hanc novam hypotheſin novum quidem eccentricum ſtrui, ſed qui viſui in β quamproxime ſuas viſiones omnes imperturbatas relinquat. Igitur connexis δ κ, & linea diviſa in μ, ſic ut δ λ ſit ad δ μ ut δ β ad δ κ, & ex μ deſignato novo eccentrico η ε, qui priori ξ χ ſit æqualis, acta etiam per κ δ nova linea apſidum, conſurget hypotheſis nova, cujus apſis in η.* Prius autem χ abuſive apogæum dixeramus, eo quod in linea χ β Copernicanum centrum β in locum terræ Ptolemaicum ſucceſſerat. Jam igitur η propria notione (cum in Copernicana hypotheſi ſumus) aphelium, eique oppoſitum punctum perihelium dicemus, eo quod Sol κ longiſſime ab η recedat.

Opus. Aphelium & perihelium quid?

DICTVM eſt, quid Phyſice differant hæ geminæ opiniones, mea & authorum. Oſtenſum etiam eſt, quomodo in forma Copernicana utraque Geometrice delineetur. Tertio & illud inculcatum, Aſtronomice in articulis conjunctionum & oppoſitionum nihil illos differre quod admodum magni ſit faciendum. Sequitur ut quod ſupra cap. v. inexplicatum manſit demonſtrem, omnino magnam aliquam differentiam intercedere inter utramque hypotheſin, ſi ex iis extra ſitum acronychion Planetæ locum computare jubearis.

Ducta

CAP. VI.

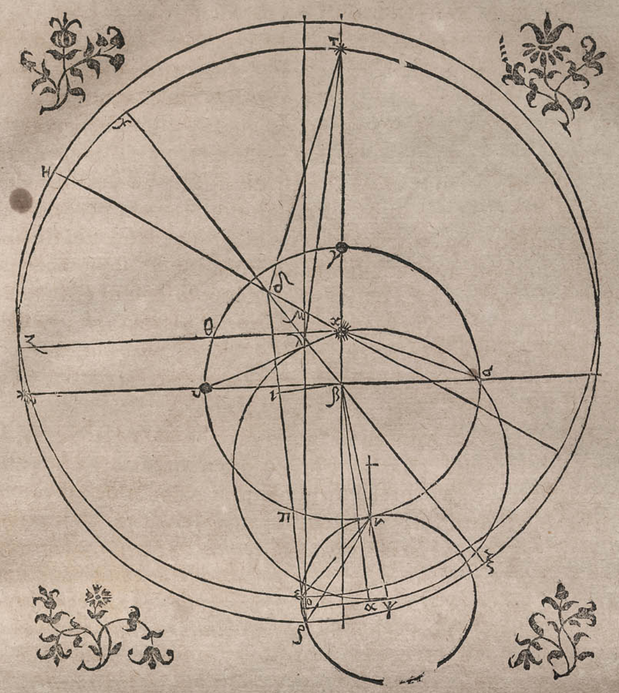

Ducta igitur per λ. μ. centra eccentricorum linea parallelos ipſi β κ, & continuata ut ſecet utrumque eccentricum in duobus punctis infra & ſupra, conſtituet infra, maximam intercapedinem ε ϱ æqualem ipſi λ μ. Sed quia non lineæ ex λ ſed lineæ ex δ deſignant certa & eadem momenta temporis, quibus hic opus habemus, ducatur igitur δ ϱ ſecans eccentricos in ε ϱ, ut uno & eodem momento Planeta hic in ε illic in ϱ certo incidat. Terra igitur in linea δ ϱ verſante ſcilicet in π, Planeta ſive in ε ſive in ϱ conſiſtat, utrinque eodem in loco zodiaci videbitur. nam linea ε ϱ ratione Optica inſtar puncti apparet. at terra ad hujus lineæ latera utrinque excedente quantitas lineæ ε ϱ apparet major atque major, quia ex obliquo.

Quæritur punctum orbis telluris, ex quo viſoriæ per ε & per ϱ incedentes omnium maxime diſcedant maximumque angulum ad viſum conſtituant, errorque ſit maximus, ſi Planeta in ϱ ponatur quando debuit poni in ε.

Primum is angulus major erit infra in ε quam ſupra circa τ, quia orbis terræ ex β deſcriptus viſum propius ad ε ϱ quam ad τ admovet. Deinde cum δ ϱ ſit ultra τ β, ergo ε ϱ obliquius inſpicitur ex partibus ſiniſtris quam ex dextris. Minor igitur apparebit illic quam hic, etiam in æquali diſtantia telluris a δ ϱ linea. Ergo punctum noſtrum quærendum eſt in partibus dextris.

Dico